

# Стара казка на новий лад

Анатолій Костецький

СТАРА КАЗКА НА НОВИЙ ЛАД

Для дітей і дорослих

Человек сказал Днепру:

— Я стеной тебя запру!

... Где вчера качались лодки –

Заработали лебедки.

Где шумел речной тростник –

Разъезжает паровик.

Где вчера плескались рыбы –

Динамит взрывает глыбы...

С. МАРШАК, "Война с Днепром"

1

Людина —

Природи

володар одвічний

звернулася

якось

до тихої річки,

до чистої,

наче сльозина,

води:

— Течеш ти,

старенька,

кудись

не туди.

Вихляєш  
лісами,  
вихляєш  
лугами...  
У мене,  
в Людини,  
тектимеш ти  
прямо!  
Доволі  
Поволі  
як хочеш  
вихляти!  
Почну-но  
я зараз  
тебе  
випрямляти!..

2

Сказано —  
зроблено:  
слово Людини  
бути  
у всьому  
несхитним  
повинно!  
Людина,  
Бульдозер  
та ще  
екскаватор  
Взялися  
стареньку ріку  
випрямляти.

3

Що?  
Якісь  
старі човни?!  
Непотрібні  
Нам  
вони!  
Що?  
Якийсь там  
очерет?!

А бульдозер  
нащо?

Геть!

А рвонем  
гранітну  
глибу —  
тільки  
булькне  
в річці  
риба!..

4

І от  
тече  
пряма ріка...

Та вже  
якась

і не така:

аж надто

рівні

береги

не забігають

на луги,

не ронять

листячко

ліси

у води

дивної краси...

5

Луги —

висихають!

Ліси —

засихають!

Веселі

птахи

від ріки

утікають!..

6

А питали

у човнів,

хто

такого

з них  
хотів?!  
А питали  
в тих же глиб:  
Може  
глибам  
жалко  
риб?  
Ні для кого ж  
не секрет:  
річці  
треба  
очерет,  
а не динаміт  
і глиби...  
Це —  
відомо  
навіть  
рибам...

7

А в річки  
питали,  
чи хочеться  
їй  
до моря  
летіти  
лише  
по прямій?!  
А хто  
запитав  
у старого села,  
якому  
ця річка  
за матір  
була,  
яка  
напувала,  
яка  
годувала,  
красою  
святою

людей  
дарувала?!  
8

Дерева  
стогнали:  
— як бути  
без річки?!  
Без неї —  
нам лячно!  
Без неї —  
незвично!

Луги  
висихали  
і ридма  
ридали:  
— Навіщо  
Людина  
в нас річку  
забрала?!  
9

Не стало  
невдовзі  
лугів  
і лісів.  
Не чути  
навколо  
веселих  
птих.  
Не стало  
краси  
і старого села.

І річка  
нікуди  
уже  
не текла,  
бо зникла,  
старенька,  
ні в чому  
не винна...

10  
Так знов

довела  
всім навколо  
Людина,  
що вічний  
володар  
природи —  
вона!..  
Так чом же  
ця казка  
про річку —  
сумна?..